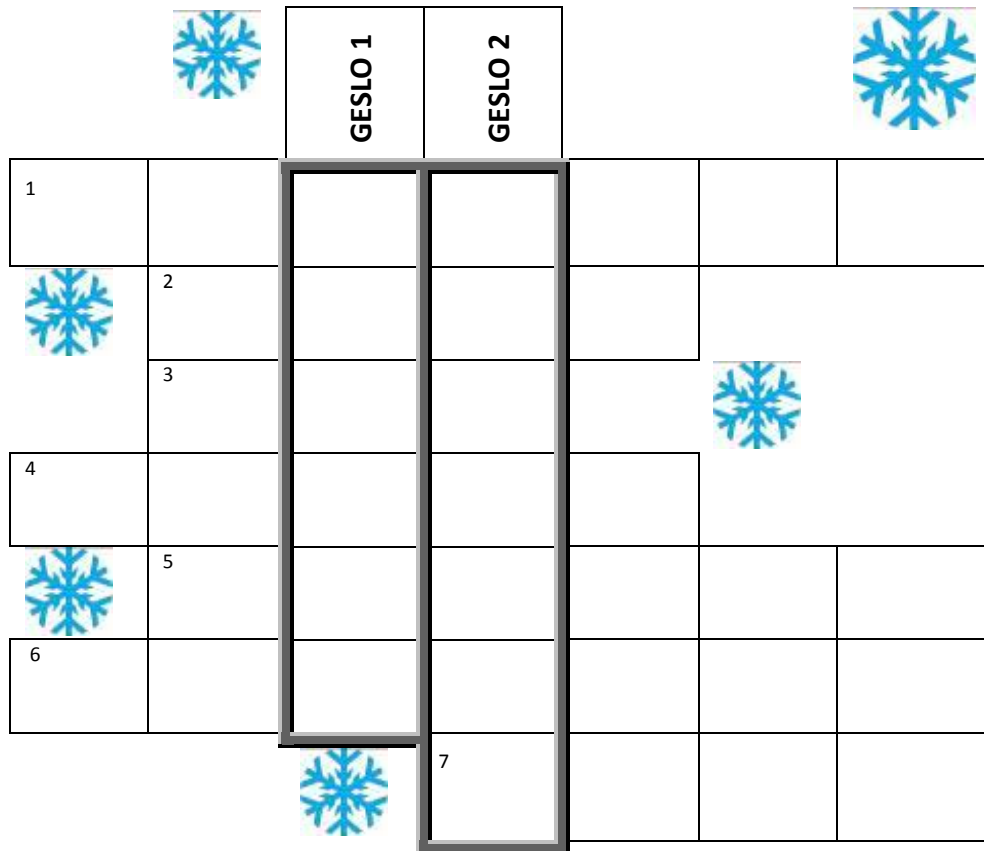

ZIMSKA KRIŽANKA

1. Postavimo jih pod božično drevo
2. Zimska padavina
3. Zmrznjena voda
4. Praznik
5. Imamo ga, ko smo prehlajeni
6. Kakšen si pri ošpicah?
7. Deklica iz risanke Ledeno kraljestvo

Križanko so sestavili učenci 2. d razreda.

DEDEK MRAZ IN BOŽIČEK

Učenci 2. d razreda smo sestavili pesem o dedku Mrazu in jo najprej zapeli Božičku. Ni bil užaljen, saj je dedek Mraz njegov bratranec. Tako je rekel.

PESEM DEDKU MRAZU

		REFREN:
1. S Pohorja si ti prišel, v topel plašč se odel.		Dedek Mraz, dedek Mraz, spet prišel si ti med nas.
2. Siva brada te krasi, tebe smo veseli vsi.		Dedek Mraz, dedek Mraz, spet prišel si ti med nas.
3. Pošlji nam še kaj snega, da srce nam zaigra.		Dedek Mraz, dedek Mraz, spet prišel si ti med nas.
4. Drugo leto pridi spet k nam v Reko se ogret.		Dedek Mraz, dedek Mraz, spet prišel si ti med nas.

VESELI DECEMBER

Slike so naslikali učenci 2. d razreda: Tilen, Marija in Neža.

Tretješolci v šoli v naravi - DNEVNIŠKI ZAPIS

Ponedeljek, 19. 10. 2015

V ponedeljek zjutraj smo se zbrali v šoli, nato nas je avtobus odpeljal naravnost v Dom Škorpion. Tam smo se sezuli, učiteljice so nam z dvigalom pripeljale kovčke in odšli smo v sobe. Spoznal sem Vida in Maja, ki sta bila poleg Tadeja, Gala in Bjorna moja sostanovalca v sobi Petelin. Imeli smo nekaj prostega časa, v katerem smo se igrali igro 4 v vrsto, nato je sledilo kosilo. Po kosilu smo se učili streljati z loki, nato smo odšli na pohod v gozd. Nabrali smo liste, lesene palčke in druge stvari, ki smo jih odnesli v učilnico. Z mikroskopi smo si jih ogledali. Po večerji smo pisali dnevnik. Zaradi slabega vremena žal nismo mogli ven, zato smo zvezde gledali na projekciji. Po napornem in zanimivem dnevu smo bili tako izmučeni, da smo hitro zaspali.

Torek, 20. 10. 2015

Ko sem se zbudil, so bili že trije budni. Druge je zbudila učiteljica in skupaj smo odšli na zajtrk. Po zajtrku smo šli loviti živali ob potoku. Čevlje sem imel na koncu čisto premočene, tako, da me je pošteno zeblo v noge. Sledila je malica, nato pa jahanje konjev. Vesel sem bil, da sem prišel hitro na vrsto in da sem lahko jahal najlepšega konja. Konje smo tudi krtačili in si ogledali še druge živali na kmetiji. Po kosilu smo v gozdu delali bivake, ki smo jih z vrvmi privezali na drevesa. Nato smo z gospodom Zvonetom nabirali gobe in videli tudi veliko rdečih mušnic, ki jih nismo smeli utrgati. Videli smo tudi gobo, ki se lahko je surova. Po večerji smo pekli kostanje in jih z veseljem tudi pojedli. Zvečer smo na igrišču pred domom igrali nogomet. Ob koncu dneva smo bili spet tako izmučeni, da smo takoj zaspali.

Sreda, 21. 10. 2015

Danes zjutraj sem se zbudil zadnji. Najprej sem moral s postelje odstraniti rjuho in spakirati kovček. Oboje skupaj sem odpeljal k oknu. Ker sem bil reditelj, sem moral priti med prvimi v jedilnico. Razdelil sem vse prtičke, nato so prišli v jedilnico še drugi učenci in skupaj smo pojedli zadnji zajtrk. Po zajtrku smo dobili bombone, nato pa šli na pohod. Med pohodom so učiteljico in nekaj učencev pičile ose. Nekateri so celo jokali. Ko smo prišli na cilj, je naša učiteljica mislila, da je izgubila telefon, zato je šla isto pot nazaj. Mi smo šli nazaj po drugi poti. Šele ko smo prišli v garderobo, je naša učiteljica ugotovila, da je imela telefon vso pot v torbi. Po kosilu smo na igrišču dobili priznanja. Moja skupina je dobila priznanje za najbolj pospravljeno sobo. Nato sta po nas prišla avtobus in kombi. Ko smo prispeli v Hoče, me je čakala sestra Sara in skupaj sva počakala mamo.

Simon Sobočan, 3. c

PESNIKI IZ 3. C

O MENI

Jaz sem Katka in sem sladka.

Moja sestrična je Tina in ona je fina.

Katarina Cvetek, 3. c

KDO SEM JAZ?

Jaz sem Zara Draga,

ki pokažem ti vraga!

Zara Mladenović, 3. c

UČILNICA MUČILNICA

V naši učilnici strašijo duhci,

ki jim rečemo kar puhci.

Imajo puhasto ogrinjalo,

ki se vidi samo v ogledalo.

Žan Simon, 3. c

PRVI SNEG

Prvi sneg je knjiga doživela,

ko nanjo je snežinka priletela.

Bila je res velika kot prava pinka,

pinka je velika snežinka.

Dita Bedenik, 3. c

SNEŽINKE

Snežinke so vesele

in tudi bele.

Na tla so priletele

in se vame zaletete.

Zara Mladenović, 3. C

KO BOM VELIK ...

Ko bom velik, bom jaz ukazoval mami in ji delal domače naloge in ji bom rekel, naj mi ona čisti sobo in celo hišo.

In ona bo morala hoditi v šolo in če bo poredna, bo ona imela hišni pripor.

Tako bi bilo, če bi jaz bil velik, mama pa majhna.

Enej Zorko, 3. c

Ko bom velik,

ko bom velik,

kot gora krepak,

pogumen bom vitez in velik junak.

Ko močan bom,

ko močan bom,

kot hrast,

ukrotil sredi gozda bom zmajsko pošast.

Mati Zemlja,

sestre zvezde in mesečev soj,

še sonce na nebu in ves svet bo moj.

Simon Sobočan, 3. C

Žan Simon, 3. c

MOJA MALI OČI IN MAMI

Enkrat, ko sem se vstal iz postelje, sem se šel pogledat v ogledalo in ugotovil sem, da sem velik! Ko sem si umil zobe, sem šel pojest zajtrk in ko sem videl starša, sem bil osupel. Mami in oči sta bila majhna, govorila sta, pelji naju v šolo! Ampak moral sem ju peljati v šolo.

Ko sem končal z otrokoma, sem šel v kino dvorano in ko je predstave in šole bilo konec, sem ju odpeljal domov, ker je že bilo pozno.

Šli smo si umiti zobe in na hitro pojedli večerjo in v posteljo. Nisem mogel zaspati, ker sta skakala po meni.

ŽIVALSKÉ ZGODBE

OKTOBER

Bil je oktober. Zajčjo družino na ta letni čas vedno zazebe v podplate.

Nekega dne so začeli razmišljati. Šli so po dedka, ker je on glavni. Rekel je, pripeljite mi najpametnejšega v družini! In ko je prišel, je rekel dedek, kaj naj storim? Glede česa, je vprašal zajec. Glede tega, da nas zebe v podplate, je dejal dedek. No, sešijmo si copate! Odlično, dragi moj! Zdaj pa pojdi delat te copate! Šel je v gozd in prosil drevesa za pomoč. In spletla so mu dvajset copat.

Kako si jih tako hitro spletel, je rekel dedek. No, to pa je skrivnost. Ko se je šel zajec drevesom zahvalit, je dedek rekel nekemu od družine, da ga zasleduje. Nisem čisto prepričan, da je copate spletel sam. Dva sta ga zasledovala, dokler nista prišla do cilja. Tam sta poslušala. In eno od dreves ju je zaznalo in reklo, tu sta dva, ki nas opazujeta. To sta moja bratranca! Kaj pa delata tukaj? Dedek nama je rekel, naj te zasledujeva, sta se tresla bratranca. Nič se ne bojta, saj vaju ne bodo ujeli! Samo recita mu, da sem se le sprehajal naokoli.

Ko sta prišla domov, sta dedku rekla, le naokoli se je sprehajal, mogoče hitro plete. Dedek je rekel, no prav.

In skupaj so odskakljali v druge kraje.

Aneja Gajšek, 3. c

LJUBEZEN, LISICE IN VOLKA

Bil je lep sončen dan in lisica se je odpravila v gostilno, kjer dela.

Takrat je v gostilno prišel volk. Bil je urejen in zraven je imel puško. »Kaj želite, gospod volk?« »Samo en kozarec piva, prosim, čudovita gospa.« »O, hvala! Ali bi odšla skupaj na večerjo danes zvečer?« »Seveda lahko, je odgovoril volk. Napočil je večer. Lisica in volk sta odšla v najboljšo restavracijo v gozdu. Zelo sta se zabavala. Volk je lisici povedal 53 vicev, lisica pa je volku povedala o kulturi, pameti in lepoti žensk. Čez nekaj časa je volk rekel nekaj zelo nenavadnega. Lisico je zaprosil za roko.

Lisici je nehalo biti srce. Pet minut je bila tiho, nato pa rekla: da. Lisica in volk sta se srečno poročila.

Ina Roškarič Duh, 3. c

SOVA IN LISJAK

Za gorami in vodami sta živela lisjak in sova. Lisjak je hodil zmeraj na lov. Sova pa je ves čas samo pletla in šivala ter kvačkala.

Nekoč pa je lisjaka zelo močno zeblo, ker je bila zima. Šklepetal je z zobmi in stokal. Šel je mimo sovinega drevesa. Sova ga je slišala. Zasmilil se ji je. Začela je plesti velik topel šal. Ko je bil šal spleten,

je šla k ježu. Vprašala ga je, kje stanuje lisjak. Na božični večer je tekla na drugi konec gozda, kjer je živel lisjak. Dala mu je šal. Lisjak je bil srečen.

Od takrat sta bila sova in lisjak dobra prijatelja. Lisjak je sovi lovil miške, sova pa je lisjaku še večkrat kaj spletla.

Zara Draga Mladenović, 3. c

VELIK MEDVED IN MAJHEN POLH

Nekoč sta živela medved in polh. Bila sta najboljša prijatelja.

Cele dneve sta se samo pogovarjala. Samo ena težava je bila. Medved je bil velik, polh pa majhen. In nekega dne se je zgodilo nekaj groznega. Medved ni gledal, kod hodi in poffff stopil na polha. Polh je preživel, ampak je bil zelo besen na medveda. Medved se je stokrat opravičil polhu, ampak ni nič pomagalo. Polh je bil vseeno jezen nanj. Polh se je preselil na drugi konec gozda, medved pa je ostal sam. Tako sta živela 7 let, potem pa je postalo polhu dolgčas brez medveda. Polh se je odpravil do medveda. Medved je bil tako vesel, da je omedlel. Ko se je spet zbudil, sta bila spet najboljša prijatelja.

Živela sta srečno do konca svojih dni.

Katarina Cvetek, 3. c

VRTNAR IN SMUČAR

Nekoč pred davnimi časi sta živela vrtnar rakun in kozel smučar. Kozlu smučarju je bilo ime Franci, vrtnarju rakunu pa Joža.

Jožu je vsak dan manjkala trava. Poklical je Francija, ki mu je zamenjal travo ter jo pojedel, ko je Joža odšel spat. Nekega dne se je Joža zbudil in zagledal Francija, ki je jedel njegovo travo. Joža se je razjezil. Vzel je leskovo šibo in žig. Odšel je ven in najprej Francija z leskovo šibo udaril po riti, nato pa mu na nogo in na uho dal žig z napisom: Ne hodi na Jožetov vrt! Franci ni nikoli več hodil na tisti vrt.

In oba sta srečno in veselo vsak zase živela do konca svojih dni.

Tadej Jurančič, 3. c

ZAJEC NA SODIŠČU

Nekje daleč v neki deželi je živel reven zajec. Vsak dan je pri jelenu kradel korenček, ko je ta šel na pijačo. Jelen je bil jezen, ker je vsak dan manjkal korenček.

Tako se je nekega dne pretvarjal, da gre, v resnici pa se je skrtil za hišo in gledal. Prišel je zajec. Vzel je korenček in odšel domov. Spet drugi dan je zajec šel po korenček. Vzel ga je, medtem se je pa jelen zapodil proti zajcu, že ga je skoraj nabodel, ko je skozi vrata prišel maček, ki je bil predsednik. Hudo se je prestrašil. Vprašal je jelena, zakaj ga je hotel nabosti z rogovi. Jelen je rekel, da mu zajec krade korenček. Zajca pa je vprašal, zakaj mu krade. Zajca pa več ni bilo. Oba sta se prestrašila. Odšla sta na

sodišče. Ampak čisto blizu je živel zajec. Ponoči, ko je spal, so ga odnesli na sodišče. Zjutraj, ko se je zbudil, se je prestrašil. Popoldan so sodili. Vse je priznal. Ker mu je bilo žal, so mu oprostili.

Zajcu so pomagali zgraditi nov dom. Z jelenom pa sta postala najboljša prijatelja.

Simon Sobočan, 3. c

ZLATA PTICA

Sin pobere tri zlata peresa.

Začelo se je bližati jutro. Najmlajši sin je odšel k očetu. Kralj je zagledal ptičja peresa in vprašal, kje jih je dobil. Najmlajši sin je odgovoril, da je ustrelil zlato ptico, ki je prej jedla zlata jabolka.

Čez nekaj dni je kraljica rodila dojenčico. Kralj je bil zelo vesel, ker je dobil hčerko. Podaril ji je tri zlata peresa. Obesili so jih na zibelko. Kraljični so bila peresa zelo všeč. Zlata ptica je bila žalostna, ker je izgubila tri zlata peresa. Bila je že čisto obupana. Ko je letela naokrog, je zagledala, da se skozi okno v gradu nekaj svetlika. V sobi na omarici so bili štirje prstani. Največji prstan je bil od najstarejšega kraljeviča, ki mu je bilo ime Marko. Dva prstana sta bila od srednjega Matije in najmlajšega kraljeviča Maksa. Najmanjši prstan je bil od kraljične Zarje. Ptica je odletela v sobo in vzela najmanjši prstan in odletela. Ko je letela mimo gradu, pa je zagledala svoja tri zlata peresa v otroški sobi. Priletela je v sobo in hotela vzeti peresa. Ko je videla dojenčka, pa ji je postalo zelo všeč. Izpustila je prstan in zletela na okno. Tam je pričela prepevati. Mali kraljični je bilo petje zelo všeč. Ptica je potem živela na grajskem vrtu in vsak dan hodila pet kraljični.

Nekega večera pa je kralj po nesreči ustrelil zlato ptico. Bila je hudo ranjena. Drugi dan ni prišla pet kraljični. Kraljična je bila žalostna, jokala je in hudo zbolela.

Kralj in kraljica sta poklicala najboljše zdravnike v kraljestvu. Nihče ni znal pomagati kraljični. V gradu je zavladala velika žalost.

Neki stari služabnik pa je na vrtu našel ranjeno zlato ptico. Vedel je, da je ptica pela kraljični. Zato jo je odnesel v kraljičino sobo. Ko je kraljična zagledala ptico, je začela veselo čebljati. Služabnik je poklical kralja in kraljico. Rekla je, naj ptici posteljejo v sobi. Poklicali so še veterinarja, ki je ptico ozdravil.

Ko je ptica zopet pričela peti, je kraljična takoj ozdravela. Vsi so bili zelo veseli. Zlata ptica pa ni več jedla zlata jabolka, ker ji je kralj vsak dan dajal najboljšo hrano.

Zara Mladenović, 3.c

NA KMETIJI

Začele so se počitnice. Vnuka Matej in Meta sta odšla k dedku in babici.

Ko sta prišla, sta hranila piščančke in kokoši. Meta je molzla kravo, Matej pa pometal hlev. Mleko so popili za malico. S traktorjem so pridelke odpeljali in jih postavili na mizo. Prišli so ljudje in kupili pridelke.

Prišla sta tudi Matejev in Metin ati in mama in so se vsi skupaj odpeljali domov.

Simon Sobočan, 3. c

RIME

Na okno je potrkal obad,

ko je zunaj začelo deževat.

Zunaj je zapadel sneg,

pri babici pa se je podrl breg.

V učilnici je tabla,

policija je pa nekoga pograbila.

Tega ne bom napisal,

ampak bom samo prepisal.

Zunaj je zraslo drevo,

moj brat pa je dobil pero.

V sobi je Tara,

v jedilnici pa omara.

Hiša je stara,

pri učitelju pa kitara.

Tadej Jurančič, 3. c